

Overweging zondag 16 januari 2022 - Tweede zondag door het jaar Dominicuskerk Utrecht

Lezingen: Jesaja 62,1-5; Psalm 96; 1 Korinthiërs 12, 4-11;ohannes 2, 1-12

Overweging

Hoewel we de komende weken het evangelie van Lucas gaan lezen, is er dit keer een tekst van Johannes, De bruiloft te Kana is uitsluitend bij Johannes te lezen. Johannes schrijft veel niet, maar dit verhaal juist wel. Maar laat ik beginnen bij de teksten uit het Oude Testament.

Jesaja, de grote profeet Jesaja geeft adviezen aan de koning: ga niet mee met allerlei pluimage, laat je niet in met coalities, maar stel je vertrouwen in Jahwe en uitsluitend Jahwe. Want Jahwe is de grootste en heeft universele macht. Wat Jesaja eigenlijk wil zeggen is dit: Laten we uitkijken naar de hemelse bruiloft, waarbij God ons zal huwen: om zich te verblijden met ons. Hij nodigt ons uit voor de hemelse bruiloft, want, alle volken zien Zijn heil en alle koningen Zijn glorie.

Jesaja is niet voor niets het meest aangehaald in het Nieuwe Testament. Juist hij verhaalt telkens weer over de Messias die gaat komen. De bruidegom, de dienaar als voorafbeelding van Christus. En die bruidegom is gekomen: de grote, allesomvattende liefde van de Ene.

Psalm 96 versterkt de lezing uit Jesaja. De tekst verhaalt over het koningschap van Jahwe, nog sterker, we krijgen opdracht de Ene toe te zingen, zijn glorie en macht te bezingen, met alle vreugde die in ons is, in de hemel, op de aarde, in de zee met zijn branding, in het veld, samen met alle bomen, want Hij komt, de rechtvaardige, want hij is Trouw.

De derde tekst, het verhaal van de bruiloft in Kana is ons misschien het meest vertrouwd. Jezus gebiedt de bedienden de vaten water klaar te zetten. Het water wordt goede wijn. De ceremoniemeester laat de bruidegom weten dat dit niet de gewoonte is: eerst de goede wijn en later, als de meeste dorst gelest is, de mindere wijn. Maar nu dus andersom.

Hoe kunnen we hiernaar kijken? Geeft hij een standje of een compliment aan de bruidegom? Wij denken een standje, maar die ceremoniemeester signaleert iets nieuws door Jezus! De beste wijn kan ook later, als iedereen al tegen de dronkenschap aanzit, geserveerd worden. Vanaf nu kan het alleen maar beter worden, telkens beter. Zie, er begint iets nieuws.

Wat Jezus doet is mensen aan het werk zetten. De dienaren moeten zware vaten water verslepen, de ceremoniemeester moet opnieuw proeven, de bruidegom moet goede sier maken, hij dient zijn gasten door goede wijn te schenken. Jezus zegt hiermee: kom maar in actie, doe wat gedaan moet worden, zelfs als het er minder op aan lijkt te komen: doe je best, zet je beste beentje, en dus ook de beste wijn, voor. Hiermee openbaart Jezus zich als een ware bruidegom: het beste komt nog, de goden zitten niet ín de wijn, nee, ik ben de ware. Ik

ben nieuw en dit is mijn eerste daad van dienstbaarheid en daarmee van liefde aan de mensen.

En dit is precies wat Johannes wil bereiken in zijn evangelie. Het gaat hem erom te tonen hoe alles in Jezus en in zijn boodschap met elkaar samenhangt, en in woorden als God en liefde komt het volgens hem samen. Gods geest, zijn bezieling vernieuwt en herschept de aarde en de mens, want God maakt alle dingen nieuw.

Ook voor Paulus zijn de christenen van Korinthe zulke nieuwe mensen geworden, van heidens naar gelovigen, voorgoed veranderd. Paulus schrijft over de openbaring van de Geest aan ieder van ons. Want, schrijft hij, al je gaven om God te kennen zijn uit dezelfde Geest Maar zelfs zonder gaven kan je verder, want de liefde is altijd groter. Je kan alleen maar vertrouwen geven als je uitgaat van alle liefde die je te bieden hebt. Paulus bekrachtigt zijn eigen ervaring: dat de Geest een vertrouwensband met God scheidt en de liefde opwekt. Dit is voor Paulus de opmaat naar zijn volgende tekst: het loflied op de liefde.

De liefde die in al die teksten genoemd wordt, mocht ik gisteren van getuigen. Ik sprak met een buurtgenoot: een studente die tijdens haar studie kennis maakte met mensen die hulp bieden aan de vluchtelingen in Calais. Deze studente raakte betrokken bij de opvang van vrouwen en kinderen. Op zondag mochten de moeders zich douchen terwijl de vrijwilligers voor de opvang van de kinderen zorgden. Na de ronde van schone moeders, gingen de kinderen onder de douche. En wat heerlijk was het om die kinderen lekker fris gewassen en stralend van pret weer terug te zien in de opvang! Maar ze vertelde ook dat de kinderen een diep trauma al hebben opgedaan: geregeld worden de gezinnen door de Franse politie van hun bed gelicht en elders in het land tijdelijk ondergebracht, totdat de gezinnen de weg naar Calais weer vinden. De mensen van de opvang kunnen alleen maar liefde bieden, de allerbelangrijkste van humanitaire hulp.

Dat is wat de studente deed: ze reisde af met liefde, schreef naar huis en sprak met liefde over haar werk, haar moeder stuurde met liefde een boodschap naar de buurt die met alle liefde spullen ging verzamelen, met liefde pakte ze de volgeladen bus uit en deelde met alle liefde alle spullen uit.

Zoals de bruidegom kon doen met de wijn: als de situatie al lang niet meer zo rooskleurig is, toch het beste van wat je hebt uitdelen. Zoals Jezus deed.

Dus laten we het licht opzoeken, laten we ons begeistere en laten we in vertrouwen liefde uitdelen.

Dat het zo mag zijn.

Annemarie Reinders
Lid Andreasgemeente
Huis van Dominicus